

ad 11.

Der henvises ligeledes her med hensyn til ændring vedrørende beregningen af forøgelsen af den afgiftspligtige grundstigning i ejertiden til bemærkningerne ad 12.

ad 12.

Den forøgelse af den afgiftspligtige grundstigning med hensyn til hvilken ejeren kan få fritagelse for eller henstand med afgiftsbetalingen, har hidtil været udførligt beskrevet i hver af fritagelsesreglerne i § 69, stk. 1 og 2. For at forenkle lovens formulering og for samtidig at tillade en mindre realitetsændring i beregningsreglen foreslås reglerne herom samlet i § 69, stk. 3 således, at bestemmelserne i dette stykke fælles for hele paragraffen beskriver, hvad der menes med den forøgelse af den afgiftspligtige grundstigning, der er konstateret i ejerens ejertid.

Det foreslås samtidig, at det hidtidige 1. punktum i § 69, stk. 3, der fastslår, at en fritagelse kun gives indtil ejendommens næste vurdering, udgår som overflødig, og at det hidtidige 2. punktum, — som indeholder bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes, hvor der efter den vurdering, der danner udgangspunkt for beregningen, er sket udstykningsvurdering, — med nogle redaktionelle ændringer føjes som 3. punktum til den foreslåede nye affattelse af stk. 3.

Med hensyn til den foreslåede realitetsændring bemærkes:

Efter de gældende regler i § 69, stk. 1 og 2, er det i alle tilfælde den afgiftspligtige grundstigning ved den første ansættelse efter ejerens, dennes ægtefælles eller afdøde ægtefælles erhvervelse af ejendommen (dog tidligst ansættelsen ved 10. alm. vurdering), der danner udgangspunkt for beregningen af fritagelse eller henstand.

Hvor det drejer sig om erhvervelse af en ikke selvstændig vurderet ejendom, harmonerer dette da også med, at den eventuelle regulering af vederlaget parterne imellem efter § 64 sker på grundlag af den første selvstændige ansættelse.

Hvor det derimod drejer sig om erhvervelse af en allerede selvstændig vurderet ejendom, og hvor denne erhverves på grundlag af en for nylig foretaget vurdering, f. eks. efter § 4 eller § 8, stk. 3, forekommer det ikke rimeligt, at man ikke lægger den ved denne vurdering konstaterede afgiftspligtige grundstigning til grund, men i stedet benytter den afgiftspligtige grundstigning ved den senere vurdering, der finder sted efter erhvervelsen, hvor der kan være sket en yderligere stigning.

Det foreslås derfor, at man, hvor ejendommen ved erhvervelsen er selvstændigt vurderet ved en

vurdering, der ikke ligger mere end 6 måneder tilbage, skal regne med den på grundlag heraf beregnede afgiftspligtige grundstigning som udgangspunkt, for så vidt den er lavere.

Ved en sådan regel opnår man, at ejeren kan få fritagelse for hele den stigning, der sker i hans ejertid, og på den anden side undgår man, at ejerne begærer ny vurdering efter erhvervelsen blot for så tidligt som muligt at skaffe sig et udgangspunkt for fritagelsen.

Det bemærkes, at det navnlig i tilfælde, hvor den foregående vurdering er foretaget kort før en alm. vurdering, vil kunne forekomme, at den på grundlag af den sidstnævnte vurdering beregnede afgiftspligtige grundstigning på grund af forøgelse af konjunkturtillægget bliver lavere, og er den sidstnævnte vurdering den første efter erhvervelsen, skal da det nævnte lavere beløb på sædvanlig måde danne udgangspunktet ved beregningen af fritagelse eller henstand, selvom den foregående vurdering ligger inden for de sidste 6 måneder før erhvervelsen.

ad 13.

Efter § 82, stk. 2, skal ansættelserne ved de alm. vurderinger og årsvurderingerne lægges til grund ved skatteberegningen fra og med det første skatteår, der tager sin begyndelse efter pågældende 1. september.

Der foretages ved årsvurderingerne vurdering af ejendomme enten efter ejerens begæring i henhold til § 2, stk. 2, nr. 10, eller hvor der foreligger de i § 2, stk. 2, nr. 1-9 og 11-12 anførte særlige omvurderingsgrunde.

Vurderingerne foretages efter værdiforholdene på vurderingstidspunktet.

Efter at ejendomsskylden er fikseret, medfører en omvurdering ikke påligning af yderligere ejendomsskyld. Derimod skal der på grundlag af omvurderingen foretages ny beregning af grundskyld og grundstigningsskyld for den resterende del af vurderingsperioden. Hvor prisniveauet på grunde, — som i de senere år har været stigende —, kan en omvurdering derfor medføre forøgelse i skattebyrden, der ikke står i forhold til de ændringer, f. eks. forbedringer, som har været årsag til omvurderingen.

Ved nærværende forslag foreslås det, at de omvurderinger, der alene finder sted efter en eller flere af bestemmelserne i § 2, stk. 2, nr. 1, 5, 7 og 8, ikke skal lægges til grund ved beregningen af grundskylden til staten samt grundstigningsskylden, medmindre grundværdien efter fradrag for forbedringer ved omvurderingen er lavere end efter den hidtidige beregning, idet det ikke kan anses for rimeligt, at omvurdering, som finder sted alene efter